

عنوان مقاله:

تاثیر خودگویی انگیزشی بر اکتساب دقت سرویس تنیس روی میز در بین دانش آموزان پسر ماهر و مبتدی شهر سمنان

محل انتشار:

همایش ملی روانشناسی و مدیریت آسیب های اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

رجبعلی برزگر - کارشناس ارشد روانشناسی ورزشی

خلاصه مقاله:

امروز روان شناسان ورزشی با بررسی مهارت های مختلف روانی، خدمات بسیار شایانی را در امر ورزش ارائه کرده اند و در دامنه تحقیقات ایشان روزبه روز در حال گسترش است. در این میان یکی از مهارت های روانی که اهمیت آن بسیار ذکر شده، خودگویی است. خودگویی یکی از معروف ترین راهبرد حالی است که به شکل گسترده ای از تکنیک های شناختی استفاده می کند زیرا اولاً می تواند به طور هوشیارانه یا ناهوشیارانه اتفاق بیفتد و دیگری که می تواند به عنوان یک تکنیک آشکار و پنهان طور استفاده قرار گیرد. خودگویی در تحقیقات عنوان یک راهبرد شناختی مؤثر مستند شده است (زینسر و همکاران 2001). برای بررسی عملکرد آموزش خود گویی در تئاتر هم که انجام گرفته است که بزک به نتایج متناقضی دست یافته اند. حال مسئله ای که در این پژوهش پیش می آید پاسخ به این سؤالات است که آیا راهبرد خودگویی انگیزشی و اکتساب دقت سرویس تنیس روی میز در بین دانش آموزان ورزش کار پسر ماهر و مبتدی شهر سمنان مؤثر است؟ جامعه آماری تحقیق حاضر کلیه دانش آموزان پسر مشغول به تحصیل در مدارس متوسطه مقطع بوفون شهر سمنان در محدوده سنی 14 تا 17 ساله به تعداد 100 نفر به عنوان حجم نمونه از بین مدارس انتخاب شدند. این تعداد به چهار گروه 25 نفری تقسیم بندی شدند. نتایج نشان داد که به طور کلی خودگویی انگیزشی آشکار باعث پیشرفت اکتساب دقت سرویس تنیس روی میز در هیچ کدام از افراد مبتدی و ماهر نشده است. بالعکس خودگویی انگیزشی نهان پیشرفت در اکتساب دقت سرویس تنیس روی میز و هر دو گروه مبتدی و ماهر را نمایان ساخت. همچنین هر دو خودگویی انگیزشی آشکار و نهان تفسیر محسوسی در آزمون انتقال و یادآوری و در مجموع یادگیری تکلیف دقت سرویس تنیس روی میز بر افراد مبتدی و ماهر داشته است براده

کلمات کلیدی:

دانش آموزان، تنیس روی میز، خودگویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/556802>

